

PUZZELRIT
NAAR DE DOOD

PUZZELRIT NAAR DE DOOD

Auteur: Kees van der Wal

Omslagontwerp: Kim Khanh

Misdaad Mysterie

Alle gebruikte namen van personen, onderlinge relaties en gebeurtenissen vermeld in dit boek zijn fictief. Gelijkenis met bestaande personen, relaties en situaties berust op louter toeval.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Copyright © 2025 Walkees

Hoofdstuk 1

H*et was een drukte van belang in hotel Aandelek. De populaire jaarlijkse puzzelrit stond op het punt te beginnen.*

Het restaurant was voor de gelegenheid anders ingericht, nu met rijen van stoelen voor de deelnemers en daarvoor een lange tafel, met daaraan het bestuur van de vereniging en de mensen van de organisatie. De jury van het geheel had een tafel apart, rechts van de lange tafel. Alle gezichten vanaf de tafels waren gericht op de deelnemers.

De voorzitter van de vereniging, Arend Blom, had het jaarlijkse evenement voor geopend verklaard, en de leider van de organisatie, Leo Broere, had de spelregels uitgelegd. Nu was het woord aan Jenny Rietveld, de eigenaresse van hotel Aandelek en tevens erelid van de vereniging, die na een korte welkomstspeech het startsein zou geven.

“Beste mensen. Welkom bij deze jaarlijkse en bijzondere puzzelrit. Bijzonder, omdat het vandaag de tiende keer is dat dit evenement plaatsvindt. Ik ben er best wel trots op dat dit enorm populaire evenement al vanaf de eerste keer vanuit mijn hotelletje van start gaat, en nog trotser ben ik natuurlijk om het feit dat ik vijf jaar geleden zelfs tot erelid ben benoemd. Inmiddels zijn de aanmeldingen van die getale dat we een limiet hebben moeten stellen, vanwege de veiligheid op de weg. Net als bij de Elfstedentocht maken we nu gebruik van een lotingsysteem, alhoewel het onze wel iets afwijkt van dat van de bekende schaatstocht. Ik ga jullie nu verder niet vermoeien met de technische details, want jullie hebben allemaal je deelname verzekerd gekregen.

Mensen, rij veilig, alsjeblieft, zodat we jullie over een paar uurtjes allemaal kunnen verwennen, in een dan weer omgebouwd restaurant, waar jullie dan verwelkomd zullen worden met een hapje en een drankje.

Na de prijsuitreiking zullen jullie dan ook gebruik kunnen maken van de bar, terwijl er dan hier in het restaurant een warm- en koud buffet zal worden opgesteld en een dansvloer zal worden gecreëerd voor het afsluitende feest, dat tot in de vroege uurtjes zal gaan duren. De muziek in het restaurant zal worden verzorgd door de lokaal beroemde dj Hans Jansen.

Dan verklaar ik nu: de puzzelrit voor begonnen!"

Alle deelnemers sprongen van hun stoelen en renden naar de uitgang en naar de parkeerplaats om hun jaarlijkse uitdaging aan te gaan.

In het restaurant verplaatsten alle officials zich naar de bar, terwijl het restaurant door ingehuurd personeel werd omgetoverd in het volgende decor en een nieuwe samenstelling van het meubilair.

De organisatie en de juryleden hadden plaatsgenomen aan de tafeltjes in de bar, en aan en achter de bar zaten en stonden het barpersoneel van het hotel. Van deze groep was iedereen ook lid van het detective agency J&J, sommigen fulltime en anderen parttime, in combinatie met hun functie in het hotel. Natuurlijk was ook Jerry Rietveld, de echtgenoot van Jenny aanwezig. Jerry is de operationele leider van het detectivebureau, waar hij samen met zijn vrouw de eigenaar van is, en waar Jenny dus ook een belangrijke functie inneemt.

Het werd nu een kwestie van wachten tot de eerste deelnemers terug zouden komen van hun tocht. De rit was om zeven uur begonnen, en de deelnemers dienden uiterlijk elf uur hun deelnamekaart weer in te leveren. Iedereen die na elf uur zou eindigen, was automatisch uitgesloten van de eindrangschikking.

Het gebeurde echter zelden dat er deelnemers pas na die tijd weer binnenkwamen, behalve wanneer er sprake was geweest van autopech. Jerry had dit evenement nog nooit meegemaakt en was nieuwsgierig naar hoe de puzzelrit nu eigenlijk in zijn werk ging. Harry, de sinds kort fulltime in dienst van J&J zijnde detective, nam de honneurs waar om Jerry uitleg te geven.

“Ja, toen ik nog in het hotel werkte, gaf Jenny mij altijd vrij om zelf aan de puzzelrit mee te kunnen doen. Mijn bijrijder was dan altijd Pier van Vliet, de zoon van de bakker hier in het dorp, toen. Toen hij emigreerde naar de Dominicaanse Republiek, zo’n vier jaar geleden, ben ik ermee gestopt. De bijrijder is namelijk de belangrijkste man in het team van twee. Die bijrijder houdt het routeplan bij, en de opdrachten die je onderweg moet uitvoeren. Ook moet de deelnemerskaart verschillende keren afgetekend worden bij controlepunten, die over de hele route verspreid staan. Mis je zo’n controlepunt, dan levert dit uiteindelijk strafpunten op. Het goed uitvoeren van de opdrachten brengt je automatisch langs de controlepunten, en het is de bijrijder die de bestuurder instructies geeft, aan de hand van die opdrachten en het routeplan. Verder moet je gewoon op tijd weer binnen zijn, want anders val je dus helemaal buiten de rangschikking. Dat is het eigenlijk, in het kort, maar in werkelijkheid is het veel spannender, kan ik je dus uit eigen ervaring meedelen.”

Jerry was tevreden en besloot even een uurtje of twee naar zijn kantoor te gaan, in het detectivebureau, wat op zo’n twee kilometer afstand niet alleen zijn dagelijkse werkruimte was, maar waar hij ook samen met Jenny in een prachtige woonboerderij woonde. Jenny had haar handen vol in het hotel nu, dus verliet Jerry, alleen, het hotel.

In de bar had iedereen het prima naar zijn zin, maar om negen uur verhuisden de organisatie en de juryleden al naar het restaurant. De succesvolste puzzelaars werden zo rond half tien verwacht, dus moest iedereen daar klaar voor zijn.

Zover kwam het helaas niet. Om kwart over negen kwam Jerry weer terug in het hotel, waar hij direct Jenny opzocht en haar apart nam. Jerry had ook Arend Blom en Leo Broere een seintje gegeven, en liet toen iedereen hem volgen naar een rustige plek in de lounge van het hotel.

Jenny begreep al direct dat er iets ernstigs aan de hand was, en liet de mannen van de vereniging plaatsnemen op de grote bank. Zij en Jerry bleven staan, terwijl Jerry begon met wat hij te vertellen had.

“Ik zal snel moeten zijn, mensen, want spoedig zullen nu de deelnemers binnendruppelen. Ik begin met het slechtste nieuws. Er is een dode gevallen, en de puzzelrit is op last van de burgemeester onderbroken en afgelast.” De twee mannen wisten duidelijk even niet wat te zeggen en daar maakte Jenny gebruik van.

“Jer, is er opzet in het spel geweest? Praten we hier over een moord?” Jerry keek terwijl hij zijn vrouw antwoordde met een schuine blik naar de mannen.

De eerste aanwijzingen duiden in die richting, inderdaad Jen. Maar er is zelfs meer aan de hand. Twee van de deelnemende teams zijn niet verder gekomen dan controlepost één; tenminste, zij zijn niet bij controlepost twee aangekomen, en ook niet bij een post daarna. De auto waar het slachtoffer als bijrijder dienst deed, daar geldt hetzelfde voor, maar deze auto is dus gevonden. In de auto is de dode bijrijder aangetroffen, maar niet de chauffeur. Van de chauffeur ontbreekt nog ieder spoor. Ook de beide mensen van de eerste controlepost zijn aldaar niet aangetroffen. Ik zie echter al een auto het parkeerterrein opkomen, dus nu even tot u, heren. We gaan iedereen in het restaurant verzamelen en opvangen. Op het moment dat we denken iedereen binnen te hebben, zal ik het gesprek tot de deelnemers openen, waarna u, meneer Blom, het over kunt nemen.

Voor dat moment zal zeker de burgemeester al hier zijn, en ook hoofdinspecteur Rudolf den Dool, van het rechteercheteam in Rotterdam. Wij zullen voordat wij de deelnemers toespreken eerst een gesprek met hen hebben. Ik moet jullie nu weer even verlaten, maar Jenny hier zal zich met jullie bezighouden. Jenny begreep het, en Jerry liep naar het parkeerterrein, stapte in zijn auto en scheurde het terrein af.

Het was maar een kort ritje, naar het pand van het detectivebureau, maar toch slaagde Jerry er via de telefoon in de mensen die hij dacht nodig te hebben ook naar het kantoor te gebieden. Natuurlijk begreep hij dat Jenny in het hotel nu alle handen aan dek moest hebben, dus had hij voorlopig alleen aan Harry en Jan de Boer gevraagd direct naar het kantoor te komen. Patricia had hij gebeld en gevraagd om klaar te staan om Jenny af te lossen, zodra dit kon.

Toen Jerry zijn auto parkeerde, zag hij de auto van Rudolf al staan, en die stapte uit, samen met zijn assistent, inspecteur Sylvia Brouwer. Jerry begroette hen en liep voor ze uit naar het vrijstaande gebouw op het perceel, waar dus ook de woonboerderij was. Ze liepen direct de vergaderruimte binnen en gingen aan de grote tafel zitten. Op datzelfde moment liepen ook Harry en Jan de ruimte al binnen, en begaf Jan zich direct naar de kleine pantry om voor koffie en thee te zorgen.

“Als een geoliede machine, en als het volgen van een script,” zei Rudolf, met een glimlach. Maar we moeten snel verder, want we hebben hier weer een bijzondere zaak aan de hand, daar ben ik nu al van overtuigd. Ik vrees ook dat het niet bij één dode zal blijven. Laat ik jullie dus eerst even volledig op de hoogte brengen van wat wij op dit moment weten.

Ik geloof dat ik jou om ongeveer negen uur belde, Jerry? Dat betekent dat wij om ongeveer half negen bij die eerste controlepost aankwamen.

Er was om kwart voor acht een melding binnengekomen op ons hoofdbureau, van een aangetroffen voertuig met daarin een dode man op de bijrijdersstoel.

Wij hebben toen wij de situatie onder ogen kregen direct een agent naar de volgende controlepost gestuurd, om die mannen daar op te halen en met al hun papieren bij ons te brengen. Wij wisten waar die post zich bevond, omdat er een plan op de tafel van de eerste post lag.

Die mannen van de tweede controlepost konden ons heel snel belangrijke informatie geven. Zo is gebleken dat er in totaal drie teams de tweede post niet hebben bereikt. Inmiddels weten we dat een van die drie teams wel bij de derde post en verder is langsgekomen. De balans is dus dat er op dit moment één team wordt vermist, en zo ook de chauffeur van het eerste team en de twee controleurs van de eerste controlepost.

Het slachtoffer is een drieëndertigjarige man uit Aandelek, die door één pistoolschot door het hoofd is overleden, terwijl de auto in beweging was. Dit heeft onze forensische dienst direct kunnen concluderen. Hoe ze dat konden vaststellen, dat horen we later nog wel. De auto is inmiddels al op weg naar hier, naar jullie technische ruimte. Freek ten Damme, onze leider van het forensisch team, is ook al naar hier op weg. Ik stel voor dat we nu even wachten tot iedereen hier is en dat we dan weer verdergaan. Patricia stuurde mij net ook al een berichtje. Jenny zal zich hier ook spoedig bij ons aansluiten, samen met Peter.

Dan heb ik nu net nog even de tijd om jou te vragen, Jerry, of je de verrassing voor je vrouw al snel kunt presenteren? Nu jullie weer een nieuwe zaak hebben, gaat dat probleem van haar natuurlijk weer spelen.” Jerry toverde een grote glimlach op zijn gezicht.

“Ja, ik kan je zelfs vertellen dat die verrassing hier morgenochtend wordt afgeleverd. Ik hoop wel dat ze afscheid zal kunnen nemen van haar oude kevertje, want dit project heeft mij een godsvermogen gekost.”

“Waar hebben jullie het over?” Sylvia wist van niets, dus legde Rudolf het snel aan zijn assistent uit.

“Jenny loopt al een tijdje te mopperen over het feit dat ze bij een zaak voor J&J constant heen en weer moet banjeren met haar oude kevertje, tussen het hotel en het bureau. De benodigde benzine, en de angst dat haar autootje het een keer zou begeven werd haar te veel. Nu had ze al gedreigd met het laten bouwen van een fietstunnel, of iets dergelijks, zodat ze het sneller op de fiets zou kunnen doen. Dat zag Jerry natuurlijk helemaal niet zitten, en nu heeft hij dus iets heel bijzonders laten construeren. Maar verder hou ik het nu geheim, want dat maakt het alleen maar leuker voor je wanneer die verrassing morgen aan Jenny wordt gepresenteerd en overhandigd. Nu hoor ik iedereen al aankomen, dus moeten we er toch over stilhouden.”

Iedereen nam plaats, en het eerste operationele overleg van de nieuwe zaak kon beginnen.

Hoofdstuk 2

De volgende morgen was in het hotel alles weer rustig, maar moest er wel flink geïmproviseerd worden met het personeel.

Een aantal van de parttime hotelmedewerkers zat nu in de grote vergaderkamer van detectivebureau J&J, voor hun tweede parttimebaan. Nu waren Muis, Peter, Jan, Harry en Pieter allemaal weer detective en Patricia was nu weer de persoonlijke assistent van het leidende duo van het detective-team. Ze had die titel gekregen, omdat ze eigenlijk veel meer deed dan de administratieve taken waar ze in principe voor was aangenomen. Patricia was ook de verloofde van hoofdinspecteur den Dool, dus het leek allemaal echt op één grote familie, en zo voelde het soms ook.

Deze morgen waren er echter nog twee aanwezigen, en die hadden het eigenlijk, als het erop aankwam, voor het zeggen. Zo was daar de hoofdofficier van justitie, Frans Beukers, die de zaak onder handen had, en ook aanwezig was hoofdcommandant Paul Noord, de directe baas van het rechercheteam waar Rudolf den Dool de leiding over had.

De hoofdofficier van justitie nam als eerste het woord, en die kwam direct met een saillant detail over een van de vermiste personen.

“Ja, mensen, jullie hebben weer te maken met een bijzondere zaak. Deze zaak zal ook snel vol in de schijnwerpers van de media komen te staan, wat het jullie allemaal niet makkelijker zal gaan maken.

Een van de vermiste controleurs van de eerste controlepost blijkt namelijk de zoon te zijn van de burgemeester van Rotterdam.

De naam van die zoon is Geert van Drommelen, en hij is achtendertig jaar oud. In het dagelijks leven is hij zelf ook een bekend persoon, vanwege zijn voorzitterschap bij de rechtsradicaal-georiënteerde politieke Volkspartij. Deze partij is op dit moment dagelijks in of op het een of andere mediakanaal te zien. Ze komen uit het niets en staan nu in de peilingen voor de volgende gemeenteraadsverkiezingen op de tweede plaats.

Natuurlijk is de vermissing van de andere vermiste controleur en de vermiste deelnemers net zo belangrijk voor ons, maar zoals jullie zullen begrijpen zal de druk van bovenaf naar abnormale hoogten stijgen als wij niet heel snel met resultaat komen. Ook dient een zekere discretie in acht te worden genomen, en ik vraag dan ook eenieder van jullie hiermee constant rekening te houden.

Een dergelijke sommering was natuurlijk tegen het zere been van Jerry, die ook al had gemerkt dat zijn vrouw Jenny inwendig zat te koken. Hij wist dat hij direct moest reageren, want anders zou Jenny dit doen, en dat, zo dacht hij, kon hij beter nog even voorkomen.

“Allemaal leuk en aardig, hoofdofficier, maar ik dacht dat wij, zoals wij hier allemaal zitten, in het verleden al wel hebben aangetoond ons onderzoek altijd op professionele wijze uit te voeren. Voor ons is ieder slachtoffer in deze zaak van precies evenveel waarde en niemand is daarbij belangrijker dan de anderen. Ik denk ook dat we dit onderwerp nu beter voorlopig gesloten zouden houden, en ons gewoon richten op de taken die wij voor ons hebben. Rudolf, zou jij af willen trappen en een overzicht kunnen geven van de huidige situatie, en van de aanwijzingen en vastgestelde feiten en bewijzen die wij op dit moment hebben?”

De hoofdofficier besloot toen maar snel zijn plaats af te geven aan Rudolf, de hoofdinspecteur van het rechteerteam in Rotterdam. Hij had al het een en ander geleerd van hun samenwerking met het detectivebureau in eerdere zaken, en begon ook vrij pittig.

“Ja, dank je, Jerry. Ik ben blij dat wij weer samen kunnen werken met J&J in deze zaak. Juist vanwege die professionaliteit en jouw ontegenzeggelijke ervaring bij complexe zaken, vooral vanwege jouw vroegere functie bij Scotland Yard. Maar nu dus deze zaak. Ik zal beginnen met het opnoemen van alle vermisten, en natuurlijk de bijzonderheden die we inmiddels weten over het slachtoffer en de zaak op zich.

Op dit moment hebben we één dodelijk slachtoffer. Dit betreft de drieëndertigjarige Piet Blanker uit Aandelek. Piet is de plaatselijke slager op het winkelcentrum alhier. Het slachtoffer was ten tijde van de aanslag op hem bijrijder in een van de deelnemende teams. Hij is om het leven gekomen door een schot door het hoofd. De kogel, een 9mm parabellum, is onderzocht en komt waarschijnlijk van een semiautomatische Lügner. Er zijn nog steeds veel van die oude Lügners in omloop, uit de WOII. De chauffeur was de achtentwintigjarige vriend en tevens medewerker van het slachtoffer, in diens slagerij. Deze chauffeur, Jos Ouweeneel, achtentwintig jaar, is ook woonachtig in Aandelek.

De andere twee vermisten zijn de chauffeur en bijrijder van een ander deelnemend team, waarvan dus ook de auto nog niet is gevonden. Het betreft hierbij de negenentwintigjarige Hans Ouweeneel, een broer van de eerder genoemde Jos Ouweeneel, ook woonachtig in Aandelek en ook medewerker in de slagerij van het slachtoffer. Hans Ouweeneel was de chauffeur van dit team. De bijrijder van hem was Dolf Ritskes, vierendertig jaar oud, ook woonachtig in Aandelek, zonder werk. De vermiste auto is een zwarte Opel Kadett Sport, bouwjaar 2007, en er is een opsporings- en aanhoudingsbevel uitgegaan voor de auto en eventuele berijder en passagier.

Van de twee vermiste controleurs is ook nog geen spoor, en behalve de al genoemde zoon van de burgemeester van Rotterdam betreft dit verder nog de vierendertigjarige vriendin van hem, Sonja Daalen, hier uit Aandelek.

We wachten nog op alle resultaten van het forensisch onderzoek, die nu elk moment kunnen komen. Freek, de leider van ons forensisch team, wordt hier over ongeveer een half uur verwacht.

Iedereen moest alles even op zich in laten werken, en dat gaf Jenny de tijd om maar weer eens een van haar typische opmerkingen te maken.

“Nou, dan hoeven mijn mensen hier voorlopig nog niet allemaal te blijven, denk ik maar zo? En Jer, zorg er alsjeblieft wel voor dat ik nu niet weer constant heen en weer moet blèren met mijn oude kevertje, want anders gaat die fietstunnel echt gegraven worden, dat beloof ik je. Trouwens, ik heb Patries nog niet gehoord over een contract voor deze opdracht?”

Op dat moment legde Jerry net zijn telefoon neer.

“Schat, die fietstunnel zal niet nodig zijn. Ik krijg net het bericht dat wij buiten worden verwacht. Aangezien we nu toch even zullen wachten op Freek, nodig ik iedereen uit even met ons mee naar buiten te stappen.”

Eenmaal buiten vielen een aantal monden open van wat ze daar aanschouwden en bij Jenny kwam daarbij dat ze juichend en springend naar haar cadeau liep. Het was een vuurrode, splinternieuwe Volkswagen Kever met open kap. Iedereen kon de tectyl ruiken, kenmerkend voor een nieuwe auto. Jerry probeerde toch wat haast te maken en kwam nog snel met een bijzondere toevoeging voor zijn vrouw, terwijl hij haar de autosleutels overhandigde.

“Ja, Jen, je ziet misschien dat deze Kever wat hoger op zijn banden staat. De oorzaak daarvan is de speciale batterij die boven de bodemplaat is verwerkt.

Deze kever is namelijk elektrisch, en een laadpaal wordt op dit moment op de parkeerplaats van het hotel geplaatst.

Er worden zelfs vier van die palen geplaatst, zodat je de laadservice ook aan gasten van het hotel kunt aanbieden. Je zult daarmee met jouw hotel direct een unicum zijn, door deze service te verlenen. Die laadpalen zijn trouwens gesponsord door het bedrijf waar ik je kevertje heb gekocht en om heb laten bouwen.”

Jenny werd helemaal gek en stond te krijsen van geluk, en er klonk een daverend applaus van alle toeschouwers. Jerry had echter al opgemerkt dat Freek ten Damme arriveerde, dus maande hij iedereen weer naar binnen te gaan.

Kom, mensen, we moeten verder. Freek is er nu ook. Jen, jij krijgt vast snel de kans je nieuwe blitse kar uit te proberen, maar ook voor jou geldt: eerst het werk, en dan het plezier.” Met Jen om zijn hals hangend liep hij voor iedereen uit terug naar de vergaderruimte.

Die avond, om acht uur, zat een select groepje van het onderzoeksteam samen, aan twee bij elkaar geschoven tafeltjes in de bar van het hotel. Op tafel stonden alleen alcoholvrije drankjes, en Jerry legde dit uit aan de mensen van J&J.

“Ja, mensen, ook dit hoort bij het verder professionaliseren van ons detectivebureau en jullie, onze gewaardeerde medewerkers. Vanaf nu wordt er tijdens een onderzoek geen alcoholische drank gebruikt tijdens werkuren, bijzondere uitzonderingen daargelaten. Dit betekent dus dat wij nu eerst even de dag afsluiten, in aanwezigheid van Rudolf en Sylvia, en daarna is het eerste rondje van mij, haha.”

Daar werd natuurlijk hartelijk om gelachen, maar iedereen had begrip voor de nieuwe regel. Rudolf nam het gesprek direct over.

“Ja, en aangezien Sylvia en ik ook weer op huis aan willen gaan, bijt ik hier nu het spits maar af.

Morgenochtend zijn wij om acht uur weer bij J&J voor de ochtendbriefing. Ik heb dit al met Jen en Jer besproken en we hebben afgesproken voorlopig alleen een beroep te doen op Harry en Patricia, de twee fulltime medewerkers van J&J. Muis, Peter en Jan kunnen zich voorlopig op hun werk in het hotel blijven concentreren, maar zullen uiteraard weer opgeroepen worden wanneer het onderzoek daarom vraagt. Wel vonden wij het raadzaam om jullie nog wel bij dit gesprek te laten zijn en ook in het vervolg van het onderzoek zullen wij jullie, als je nog niet bent ingezet, op de hoogte houden van onze vorderingen.

Nu, waar staan we nu in het onderzoek en wat staat er op de rol voor morgen?

Allereerst de resultaten van het forensisch onderzoek, waar vanmiddag nog weer het een en ander is bijgekomen. Dit kwam vooral door de vondst van de vermiste auto.

Deze auto werd uitgebrand gevonden op een parkeerplaats langs de N210, ter hoogte van Ouderkerk a/d IJssel. De auto werd echter waargenomen door een voorbijganger, en deze heeft, doordat hij een brandblusser in zijn auto had, er onbewust voor gezorgd dat mogelijke sporen verloren zijn gegaan. Gelukkig is er echter toch nog wel iets gevonden.

In de auto zijn bloedsporen gevonden, en deze sporen hebben Freek en zijn mensen kunnen herleiden naar personen. Het betreft de tijdens de puzzelrit chauffeur en rijder van deze auto. Ze zaten allebei in ons systeem vanwege wat kleine jeugdzonden. Freek denkt dat het niet veel bloed is geweest dat beide heren hebben verloren, dus er is een redelijke kans dat ze nog in leven zijn. Misschien worden ze ergens vastgehouden, of een andere mogelijkheid: ze houden zich ergens verborgen en hebben misschien zelfs iets met de moord te maken. We kunnen wat dat betreft op dit punt van het onderzoek nog niets uitsluiten.

Verder, en dit zal uiteindelijk misschien zelfs een nog beter resultaat blijken te zijn, is Sonja Daalen gevonden. Zij is de vriendin van de nog steeds vermiste zoon van de burgemeester van Rotterdam en was zelf dus de tweede vermiste controleur. Sonja is in hevige shocktoestand door een wandelaar aangetroffen in het Loetbos, slechts een drietal kilometers verwijderd dus van de locatie van de gevonden uitgebrande auto. Sonja is opgenomen in het IJssellandziekenhuis in Capelle aan den IJssel en is nog niet in staat verhoord te worden. Wij hopen morgen wel een gesprekje met haar te kunnen hebben in het ziekenhuis. Sonja was verder niet gewond, dus is het slechts een kwestie van tijd dat we haar zullen kunnen spreken.

Van de chauffeur van het team van het slachtoffer kunnen we nog geen nieuws brengen. Ook is er nog geen enkele aanwijzing voor een eventuele dader of een motief, al wordt er nu natuurlijk wel onderzoek gedaan naar eventuele relaties of banden tussen alle vermisten en de slachtoffers.